

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.VI-Sl-298/72-2
od 21.IV 1972.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Jure Bolanča, Franjo Novalić

Prijevoz kamionom - Vozarina - Netočan obračun vozarine u odnosu na željezničke tarife naveden u tovarnom listu - Ako je u tovarnom listu navedeno da se vozarina obračunava na osnovi željezničke tarife, primalac ima pravo prigovoriti vozaču da iznos vozarine naveden u tovarnom listu nije obračunat prema željezničkoj tarifi - Ovo i pod pretpostavkom da prilikom preuzimanja robe primalac nije prigovorio vozaču da je vozarinu pogrešno obračunao

Tužitelj je kamionski vozač, a tuženik je primalac tereta.

Tužitelj u tužbi navodi da mu je primalac platio samo djelomični iznos vozarine, tj. manje od one svote koja je navedena u tovarnom listu.

Tuženik se protivi tužbi navodeći da je među strankama ugovoreno da će vozarina biti obračunata prema željezničkoj tarifi, a iznos koji je vozač naveo u tovarnom listu je veći od onoga koji odgovara tim tarifama.

Tužitelj na ovo ističe da on ima pravo na iznos vozarine koji je naveden u tovarnom listu, jer se s tim iznosom tuženik suglasio budući da prilikom preuzimanja robe tom iznosu nije prigovorio.

Prvostepeni sud je tužbu odbio, a drugostepeni je potvrdio prvostepenu presudu iz slijedećih razloga:

Prema odredbama čl.13. Konvencije o ugovoru o prijevozu robe cestama u međunarodnom saobraćaju, koje se u pomanjkanju pozitivnih zakonskih propisa analogno primjenjuju i u domaćem cestovnom saobraćaju, ugovor o prijevozu zaključuju pošiljalac i vozač, a primalac pristupa potvrdom primitka robe i prijevozne isprave tom ugovoru pod uvjetima navedenim u tovarnom listu. Tužitelj i sam priznaje da je kao vozač s pošiljaocem ugovorio vozarinu po željezničkoj tarifi, samo tu vozarinu ne obračunava po toj tarifi, nego krivo u većem iznosu. Iz iznesenoga slijedi da je irelevantna okolnost što je vozač barem grubom nepažnjom vozarinu računski krivo obračunao u prijevoznici, i što je tuženik potvrdio prijem robe i prijevoznice bez ograde u računskom pogledu. Tuženik očito nije stavio ograde na obračun vozari-

ne navedene u prijevoznici iz razloga što je predvidio da je vozarina krivo zaračunata u suprotnosti s utanačenjem da se vozarina plaća po željezničkoj tarifi. Tom omaškom nije prekludirao pravo primaoca tereta, tuženika, da pogrešnom obračunu kasnije prigovori kao što to krivo smatra žalitelj.

Iz iznesenih razloga pobijana presuda opravdano je odbila tužbeni zahtjev. Posebno se ističe da bi zauzimanje suprotnog stajališta (tj. onoga koje zastupa tužba) bilo protivno temeljnom pravnom principu poštenja i savjesnosti kojega se i stranke iz transportnog posla, kao socijalističke radne organizacije striktno moraju pridržavati (per. analog. duhu imperativne odredbe uzance br.3 Općih uzanci za promet robom, Sl.list SFRJ, br.15/54-D). Stoga je žalbu valjalo odbiti i prvostepenu presudu u pobijanom dijelu potvrditi.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.VI-Sl-203/72-2
od 24.IV 1972.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Gabro Badovinac, prof.dr Branko Jakaša

Prijevoz željeznicom - Željezničko transportno poduzeće prije preuzimanja robe na prijevoz mora provjeriti da li su vagona vrata propisno zatvorena - U koliko dodje do gubitka robe iz razloga što vrata vagona nisu bila dobro zatvorena, dužno je da naknadi štetu imaocu prava - Ne ekskulpira ga ni posebna izjava pošiljaočeva navedena u tovarnom listu o tome da je robu: "Stranka sama tovarila i jamči za težinu"

Tužitelj je primalac prevezenog ugljena veličine oraha. Tuženik je vozar - Željezničko transportno poduzeće. Pošiljalac - treća osoba je sam robu utovario u vagone i u rubrike pod oznakom br.10. tovarnih listova unio vlastite izjave: "Stranka sama tovarila - jamči za težinu". Sadržaj ugovora o prijevozu zaključenog između pošiljaoca i tuženog vozara naveden je u tovarnim listovima br.1496 i 1497, od 18.IX 1970. Tokom prijevoza došlo je do gubitka jednog dijela tereta u oba vagona kroz vrata koja su na donjem dijelu bila odškrinuta. Željezničkim zapisnicima o izvidjaju utvrđena je količina izgubljenog ugljena. U tim zapisnicima navedeno je slijedeće: "do ispadanja ugljena došlo je uslijed toga što vrata vagona nisu bila propisno zatvorena". Tužitelj - primalac tužbom traži da mu vozar - tuženik s naslova naknade štete isplati din.687,60 na ime protuvrijednosti izgubljenog dijela tereta. Ističe da je reklamirao vozaru više zaračunatu vozarinu za izgubljeni dio